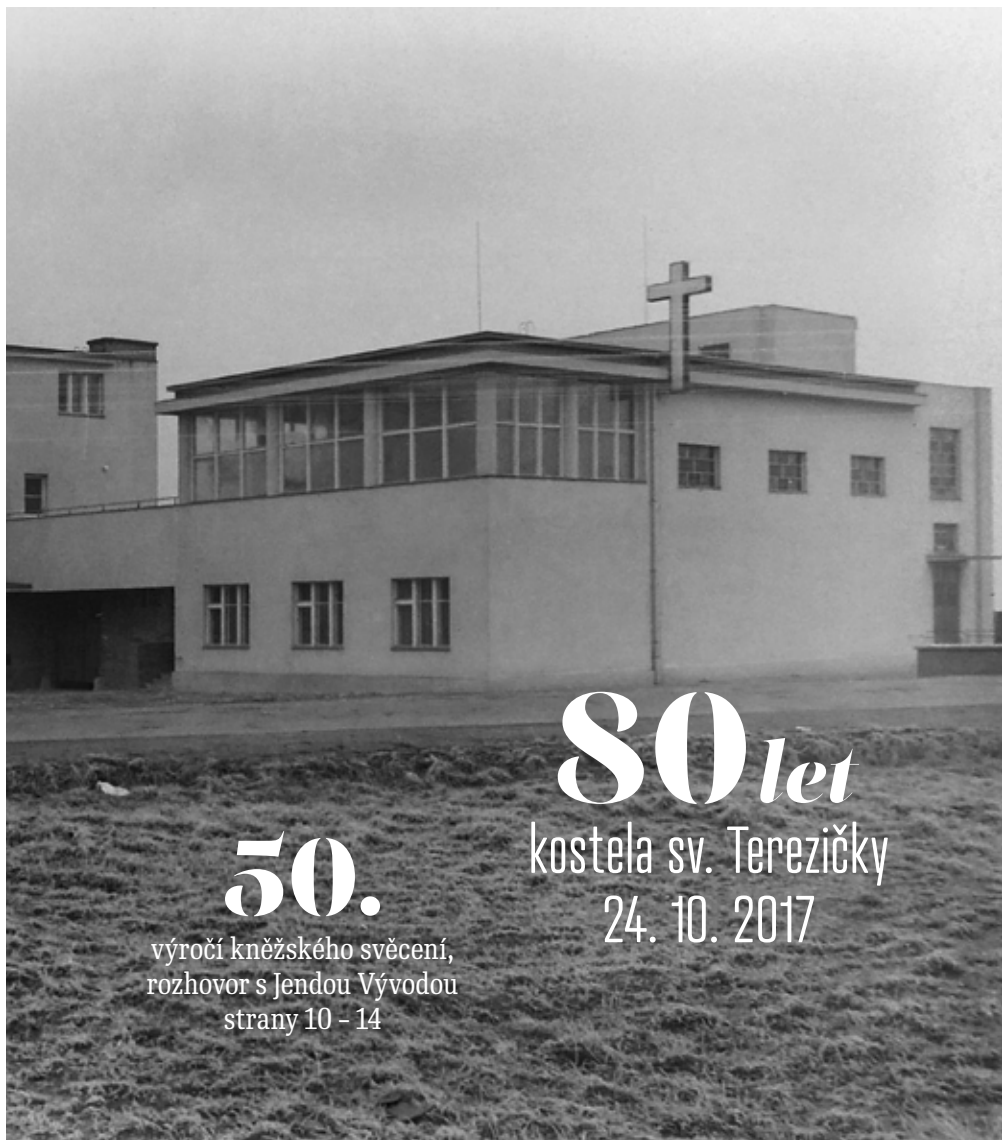

Kobylístek

Farní volby	3
Alfa - Úterky pro mládež	3
Podzimní chvály	5
Duchovní cvičení pro podnikatele	8
Já a moje farnost	9

50.

výročí kněžského svěcení,
rozhovor s Jendou Vývodou
strany 10 - 14

80 let

kostela sv. Terezičky
24. 10. 2017

Milí čtenáři Kobylístku

Říjnové číslo Kobylístku se k nám dostává právě v den svaté Terezie z Lisieux. Jsem moc rád, že letos její slavnost připadla na neděli. Dává nám to příležitost oslavit ji s celou farností při nedělních bohoslužbách a při odpolední zahradní slavnosti. Věřím, že je to den, v němž nám svatá Terezička vyprosí hojné Boží požehnání, znázorněné deštěm růží, který se sype z jejích rukou držících Kristův kříž. V posledních dnech jsem si uvědomil jednu skutečnost. Když uctíváme svaté, tedy když se přátelíme s těmi, kteří už patří na Boha, více si uvědomujeme Boží blízkost, velikost, nadčasovost. Tyto svaté, kteří žili v rozmezí mnoha staletí a na různých místech, vnímáme jako živé, přítomné. Spolu s nimi tak vnímáme přítomného Boha, který je jejich radostí a odměnou. Svatí nám tedy pomáhají vnímat Boha blízkého, přítomného. Don Bosco si přál mít na oltářním obraze v chrámě Panny Marie Pomocnice v Turíně velmi mnoho svatých, nejraději všechny. Malíř z toho byl nešťastný, protože se tam samozřejmě nemohli vejít. Don Bosco věděl, že v dobré společnosti světců zakoušíme velikost, krásu a blízkost Boží. Jak říká Ježíš v evangeliu: Bůh není Bohem mrtvých, ale živých. Svatá Terezička je živá. Spolu s Pannou Marií, Donem Boskem a ostatními nebeskými přáteli usi-

lují o to, aby v nás vítězilo dobro a láska. Aby Bůh byl středem našeho života, aby se jeho přání stávala našimi přáními. Terezička je nám v tom vzorem i pomocnicí. Děkujeme ti, Terezičko! Pokračuj v tom, prosím, i nadále.

P. Martin Hobza

Telefonní číslo faráře
(případně jiného dostupného kněze):

283 029 165

Ačkoli je to pevná linka, bude k dispozici i mimo úřední hodiny, protože ji lze přesměrovat na mobil

Kancelář faráře
hodiny pro veřejnost

pondělí 14.00 – 18.00
středa 9.00 – 12.00
pátek 9.00 – 12.00

Místnost za recepcí salesiánského domu
– lze přijít bez předchozí domluvy

Farní volby

Blíží se volby do pastorační rady farnosti. Do poloviny října je potřeba navrhnout kandidáty. Měli by to být křesťané, kteří mají naši farnost rádi a záleží jim na tom, aby byla živým společenstvím církve a aby byla otevřená okolnímu světu. Návrh kandidátů probíhá písemně. Je třeba napsat jméno vhodného člověka, který s touto kandidaturou souhlasí, a připojit podpisy deseti lidí, kteří ho podporují. Lístek je možné vhodit do schránky u dětské nástěnky, nebo ho odevzdat v zákristii.

P. Martin Hobza

Pastorační rada farnosti 10. 9.

PRF se věnovala v rámci letošního 80. výročí od posvěcení kostela diskusi k poutní slavnosti sv. Terezičky 1. 10., pojaté na způsob Dne farnosti, tedy společného setkání farníků s občerstvením a programem nabídnutým od jednotlivců i společenství v prostorách Salesiánského centra. Dále liturgické oslavě výročí posvěcení, která byla z úterý 24. 10. přesunuta na nedělní bohoslužby 22. 10. Ve spojení s 80. výročím bude otevřen kostel pro veřejnost také v době konání parlamentních voleb v pátek 20. a sobotu 21. října. Jedna z volebních místností bude umístěna v Salesiánském centru a rádi bychom při této příležitosti příchozím nabídli možnost zhlédnout v kostele výstavu o Štěpánu Trochtovi, prohlédnout si kostel a farní prostory a dozvědět se základní informace o Salesiánském centru. Následovala rozprava o volbách nové PRF, které proběhnou 12. 11. Návrhy kandidátů se jmény a podpisy deseti navrhovatelů můžete se souhlasem navrženého dávat do schránky u dětské vývěsky nebo do farní kanceláře do 15. 10. Následují-

cí neděli 22. 10. bude připraven materiál s představením kandidátů farnosti. Hovořili jsme též o pastoračním tématu „Něčím sloužit, někam patřit“, které se nám jeví jako nosné na delší období. Jeho smyslem je především podpořit ve farnosti vzájemnou sounáležitost a umožnit každému, aby se mohl podílet na životě farnosti, a to rozličným způsobem. Zazněly také aktuální informace k Procesu Areál.

K závěru se chýlí výstavba nového sociálního zázemí na hřišti Střediska a pokračují přípravy na přestavbu nového centrálního vstupu do Salesiánského centra, který umožní, mimo jiné, celodenní přístup do kostela. Další setkání PRF je domluveno na 15. 10.

Tomáš Redlich

Úterky Alfa pro mládež

Pravidelná setkávání mládeže u svaté Terezičky se konečně rozjíždějí naplno! Každý večer začneme mší svatou v 18.30 a pak budeme pokračovat promluvou na určité téma s navazující diskuzí. 3. října proběhne zahajovací mše v 18.30 s otcem Františkem Blahou a s následným posezením u táboráku a ve Vrtuli. 10. října nás pak navštíví salesiánský biskup Kája Herbst s promluvou na téma Má smysl dnes v něco věřit? O týden později pak bude večer s tématem Kdo je to Ježíš? a poté 24. října se budeme zamýšlet nad otázkou Proč Ježíš zemřel? 31. října proběhne večer na obtížné téma Jak získat víru? Úterkové Alfavečery jsou otevřeny všem, ať už tzv. věřícím, tak i tzv. nevěřícím. Proto jsou všechna témata také zaměřena na základy křesťanství. Proto bychom Vás rádi poprosili, abyste zvali své známé a kamarády, a klidně s nimi i přišli. Těšíme se na Vás!

Dominik Vachuda

Pouť do Fryštáku a na Hostýn

Dva autobusy jsme naplnili. My, co jsme se přihlásili, odjíždíme v sobotu 7. října v 6.30 od Salesiánského divadla. Vezměte si 500 Kč na jízdné a jídlo na celý den. Návrat je plánovaný na 21. hodinu.

P. Martin Hobza

Příprava na 1. svaté přijímání

Děti, které touží přijímat Pána Ježíše v eucharistii, se mohou i v tomto školním roce zapojit do přípravy na přijetí svátosti smíření a svátého přijímání. Vyžaduje se, aby dítě bylo pokřtěno, aby chápalo rozdíl mezi eucharistií a obyčejným pokrmem, aby dokázalo rozlišovat dobro a zlo a aby projevilo přání Krista z lásky přijímat. Obyčejně tuto přípravu konají žáci třetích tříd nebo starší. Je velmi žádoucí, aby dítě navštěvovalo alespoň druhým rokem pravidelnou výuku náboženství. Z rozumných důvodů mohou být děti i mladší. Slavnost prvního svátého přijímání plánujeme 13. května 2018. Příprava v kostele má dvě fáze. První jen pro rodiče – 5 setkání vždy po měsíci. Začínat bude v pondělí 6. listopadu 2017 v 19.10 po večerní mši svaté. Druhá fáze je příprava dětí i s rodiči – 7 setkání vždy po týdnu. Setkání se budou konat ve středu po dětské mši svaté. První připadá na 28. března 2018 v 17.40 v kostele. Již nyní můžete vaše děti přihlásit. Přihlášku s informacemi a termíny jsou k dispozici v zákristii.

P. Martin Hobza

Živý růženec

Setkání společenství živého růžence bude v pondělí 23. 10., 6. 11. a 4. 12. po večerní bohoslužbě. Na všechny se těší

Ludmila Růžičková

Večerní seminář pro rodiče

Čtvrtek 23. 11. 2017, 18.30 v klubovně U Hrocha: Proč a jak vychováváme své děti Jsme spíše přísní, nebo benevolentní rodiče? Snažíme se problémové situace s dětmi řešit dohodou a přitom se nám to nedaří? A kde jsme vůbec vzali představu, jak „správně“ máme své děti vychovávat?

Při společném povídání s poradkyní rané péče paní PhDr. Ivou Jungwirthovou zkusíme přijít na to, jak svými postoji a svým chováním zásadně ovlivňujeme chování a postoje našich dětí. Cena je 100 Kč. Bližší informace a přihlašování na blanka.malcova@strediskokobylisy.cz, tel.: 733 143 069

Blanka Malcová

Poradenství ve výchově

Řešíte problémy v oblasti výchovy svých dětí či vztahů v rodině? Nabízíme možnost individuálního bezplatného poradenství s výchovnou poradkyní Mgr. Lenkou Vaculovou, FMA. Služba je k dispozici každé úterý 15:00-18.00 v prostorách SaSM. Návštěvu je třeba si předem domluvit nejlépe emailem: poradce.ve.vychove@email.cz

Blanka Malcová

Klub seniorů zve

- » 1. 10. Setkání na společné farní oslavě sv. Terezičky
 - » 15. 10. Návštěva Zemědělského muzea
 - » 29. 10. Návštěva hřbitova
 - » 12. 11. Výstava pana Janáka
- Čas a místo srazů bude oznámeno včas, sledujte prosím ohlášky při nedělních bohoslužbách. Změna vyhrazena. Případný náhradní program bude vždy připraven.

Eva Kuchařová, Anežka Radinová

Podzimní bazar již brzy

Srdečně vás zveme na tradiční farní akci! Děkujeme za přátelskou atmosféru minulých bazárků a faře za podporu. Těší nás praktický přínos bazárku a to, že se setkáváme i za účelem pomoci.

- » Termín: 3. a 4. 10.
- » Příjem: úterý 3. 10. od 8.30 do 13 hod. a od 14 do 18 hod.
- » Prodej: úterý 3. 10. od 14 do 18 hod.
- » středa 4. 10. od 8.30 do 13 hod. a od 14 do 18 hod.
- » Kde: farní sál sv. Terezičky, Kobyliské náměstí 1

Příjem oblečení: Prosím zkontrolujte, že je oblečení vyprané a bez velkých vad. Pokud můžete, prosím pomozte nám s roznášením a tříděním věcí na bazárku. Prosíme, nenoste letní oděvy a obuv! Oblečení pro dospělé prosíme max. 10 kusů.

Systém prodeje: Každou věc, kterou nechcete věnovat charitě, označte svými iniciálami – ne však jen prvními písmeny vašeho jména a příjmení, použijte první tři písmena příjmení a dvě písmena jména, pořadovým číslem prodávajícího oblečení a cenou.

Příklad označení: Marie Nováková označí třetí prodávanou věc za 25 Kč tímto kódem: NOVMA/3/25. Napište si prosím seznam všech svých věcí předem! Tabulka pro seznam bude u dětské nástěnky a na farním webu. Dle svého rozhodnutí můžete část peněz získaných prodejem či některé kusy oblečení věnovat charitě. Výtěžek bude opět věnován potřebným přímo ve farnosti a v salesiánském středisku. Zbylé oděvy poputují do charitního šatníku v Kolíně. Uvítáme dobrovolníky ochotné pomoci s organizací příjmu a prodeje!

Náš tip: k označení oděvů použijte cedulky i barevné cca 3x3cm, vhodný je i barevný symbol na každé cedulce či použití barevného fixu.

Na dražších kusech cedulky připevněte špendlíkem!

Štěpánka Syrová a Markéta Skalská
stepanka.syrova@seznam.cz, tel. 775 320 621
M.Skalska@seznam.cz

„Dělat Mu radost maličkostmi“ sv. Terezička

Podzimní chvály – 23. 10. po večerní mši

Zveme Vás na první chvály po prázdninové přestávce – v pondělí 23. října. Modlitbu chval naplněnou písněmi v doprovodu kytar, čtením z Písma i tichem povede kapela Kairos. Začneme chvilku po skončení večerní mše svaté, tj. asi v 19.30, skončíme zhruba ve 20.45. Pojdte s námi pozdvihnout svá srdce i mysl z každodenních starostí a břemen. Pojdte prožít radost a vděk z Boží lásky. Zveme všechny z farnosti, bez rozdílu věku.

Markéta Růžičková

Mamky sobě

Srdečně zveme maminky s malými dětmi na setkání v první čtvrtky od 9.30 do místnosti Emauzy.

5. 10. nad referátem z knihy Pět jazyků lásky autora Geryho Chapmana. Znáte svůj jazyk lásky? Či vůbec netušíte, o čem je řeč? Zkusme se naučit hovořit jazykem lásky toho druhého, abychom si lépe rozuměli. Předjdeme tak mnohým nepochopením.

2. 11. s tématem Dušičky a děti. Vzpomínáme na naše zemřelé členy rodiny? I na ty, kteří se nemohli narodit? Jak prožíváme rodinné rituály v den Památky zesnulých? Společně nahlédneme do dětské knihy Když Dinosaurům někdo umře.

Parkování kočárků od 9.15. Hlídkání dětí zajištěno.

Těšíme se na vás!

*Pavla Redlichová a Lucie Muchová
mamky.sobe@centrum.cz*

Ministrantský cyklo-výlet

V sobotu 16. září 2017 vyrazilo 14 nadšených ministrantů na podzimní cyklovýlet.

V mírně chladivém počasí jsme se vydali

po levém břehu Vltavy. Ve Vraném jsme se posilnili výbornou pizzou.

V nedalekém lese jsme si zahráli fotbal, slavili jsme mši svatou pod širým nebem. Závěr výletu nám zpestřilo sjetí asi osmi adrenalinových brodů. Podařilo se nám ten den ujet krásných 51 km.

Floorbalový turnaj o pohár Uhřetěveského starosty se blíží.

Nová floorbalová sezona se pomalu začíná hlásit o slovo. Již v sobotu 14. října nás čeká turnaj ve florbale o pohár Uhřetěveského starosty. Loňský školní rok jsme jej dokázali přivést. Podaří se nám to i letos? Přihlášky a bližší informace budou brzy k dispozici. Již nyní se můžeme začít těšit.

P. Ladislav Bandouch

Mezinárodní fotbalový turnaj v Kobylisích

Salesiánské fotbalové hřiště první zářijový víkend otevřelo své brány fotbalovému turnaji nadějných kobyliských fotbalistů a hostů z polského salesiánského centra v Pogrzebieńi. Kromě národnostní rivality a zdravého sportovního nasazení atmosféru dokresloval i vytrvalý déšť, který se ale nestal překážkou pro fotbalové klání. Díky velké organizační podpoře rodičů a přátel byly nakonec mokré dresy, únava, slzičky a větší či menší zranění proměněny v široké úsměvy a hrdé prohry i vítězství.

Chumel uběhaných fotbalistů se stal pojítkem pro nový rozměr salesiánské rodiny, který dosahuje až za hranice a zároveň spojil lidi si blízké, ale vlastně vzdálené. Kobyliská rodina dostala dar, který se rozhodně neztratí. Vzájemné přijetí a spolupráce jsou přece tím největším, co můžeme činit pro takové malé nebe na zemi.

Karolína Nováková

Centrum pro manželství a rodinu, z. s.

- » kurz efektivního rodičovství
- » jdeme společně s láskou, volné pokračování Školy lásky
- » kurzy o vztazích
- » kurzy Manželské večery a Příprava na manželství
- » kurzy o výchově

<http://www.manzelstviarodina.cz/programy/>

Koncert skupiny OBOROH 8. října 2017 od 19.30

Zveme na koncert skupiny OBOROH, který se koná v neděli 8. října od 19.30 v kostele sv. Petra a Pavla v Praze 8 - Bohnicích. Folkrocková kapela z Rychnovska se za 28 let své existence stala legendou. Skupina má na svém kontě 25 tisíc prodaných, kritikou velmi dobře přijatých alb, přes 1000 koncertů nejen v tuzemsku, ale i na Slovensku, v Polsku, Německu, Holandsku, Francii, Švýcarsku, Irsku a společná vystoupení s Filharmonií Hradec Králové. Léta zkušeností dala Oborohu jistotu a přesvědčivost při koncertním provedení skladeb, ať už starozákonních žalmů zhudebněných vedoucím kapely Slávkem Klecandrem, nebo jiných písní, opatřených většinou jeho filozofujícími texty. Slávek vystupuje rovněž se svými sólovými recitály. Koncert se koná v rámci cyklu Kulturní Osmičky – pravidelné koncerty v kostele sv. Petra a Pavla pravidelně 8. dne v měsíci. Podrobnosti o koncertech najdete na stránkách www.osmicky.cz a [facebooku](https://www.facebook.com/osmicky) www.facebook.com/osmicky. Vstupné je dobrovolné, doporučené 100,- Kč, vstup je bezbariérový.

Podrobnosti o koncertech najdete na našich stránkách www.osmicky.cz a na Facebooku www.facebook.com/osmicky

Renata Molová
renata@osmicky.cz

Duchovní cvičení pro podnikatele

ve dnech 23. až 26. 11. pořádáme další duchovní cvičení pro podnikatele s prof. Ing. Mgr. et Mgr. Peterem Egýdem Tavelem, Ph.D. Letošní téma se zaměří na naše vztahy a manipulace.

Žijeme vztahy v rodině i podnikání a v různé míře se nám daří reflektovat jejich kvalitu. Aniž sami chceme, můžeme své partnery, s ohledem na povinnosti, ovládat, manipulovat s nimi a tím jim i ubližovat. Při cvičeních se seznámíme s technikami práce s Písmem a psychologickými cvičeními, která nám pomohou takové situace včas rozpoznat a zpracovat.

Součástí duchovního cvičení bude samozřejmě i každodenní slavení liturgie, společná modlitba, rozhovory s knězem a ostatními účastníky. Cvičení je vhodné pro celé rodiny. Hlídní dětí zajistíme.

P. Peter Egýd je římskokatolický kněz a dominikán. Vystudoval Stavební fakultu VŠT v Košicích, psychologii a teologii na UP v Olomouci, kde získal doktorát z klinické psychologie a kde se habilitoval v oboru klinická psychologie. Kromě toho absolvoval třeba sebezkušenostní psychoterapeutický pobyt na neurotickém oddělení v PL v Kroměříži, seminář výkladu snů, výcvik paliativní péče v Mödlingu a výcvik v komunitně skupinové psychoterapii na Pražské vysoké škole psychosociálních studií. V současnosti vykonává úřad děkana CMTF UP v Olomouci.

Na duchovní cvičení se prosím závazně přihlašujte zde:

<http://krestanskypodnikatel.cz/>

Lenka, Vojta, Klárka, Terežka a Honzík Altmanovi

Jmenuji se Lenka Altmanová a s manželem Vojtou máme tři malé děti: Klárku - téměř 5 let, Terežku - 3 roky a Honzíka - 15 měsíců. Vojta pracuje ve finančním oddělení v bance a já už jsem pár let doma maminkou na plný úvazek. Vojta je "rodilý" katolík, vyrůstal v krásné věřící rodině s pěti sourozenci a i díky nim se mi jako do té doby křesťansky nepolíbené osobě dařilo Boha poznávat.

Do Kobylis jsem poprvé zavítala v roce 2008, kdy jsem se se svým drahým mužem seznámila, a jelikož mi v té době přišlo být věřícím celkem vtipné a Vojtu už moc nebavilo mé rýpání, tak mě vyslal do Alfý. Prý se tam dozvím základ křesťanství, a pak můžu přemýšlet...-) Tenkrát jsem se dopřemýšlela až do katechumenátu k Otci Brtníkovi, kterého si velice vážím, a v roce 2010 jsem tady byla pokřtěna. Další dva roky jsme sem nechodili, protože jsme se po svatbě přestěhovali na druhý konec Prahy. Zpět jsme se vrátili až o dva roky později, když jsme očekávali narození naší první dcery a shodou náhod jsme si v Kobylisích koupili byt. I s ohledem na zdejší farnost jsme se vrátili rádi, ale jelikož jsme v tak velkém společenství moc lidí neznali, tak jsme sem prvních pár let chodili víceméně jen na bohoslužby, já jsem občas zašla za otcem Brtníkem, když jsem měla pocit, že je můj duchovní život na bodu -1, a pokud jsem nebyla zrovna těsně před porodem nebo těsně po porodu, tak jsem pomáhala v Alfě pro dospělé i pro maminky. Až když děti trochu povyroستly a nejstarší dcera se začala ptát, proč nikdo z jejích kamarádů nevěří Pánu Ježíši, jelikož všichni naši nejbližší přátelé jsou nevěřící, tak mi pořád vrtalo hlavou, co udělat pro to, aby nám děti rostly v nějakém přirozeném křesťanském prostředí, aby věděly, že věřit a chodit do kostela je normální. V té době jsem si moc přála se seznámit s nějakou věřící rodinou s podobně starými dětmi, což se

mi díky otevřenosti salesiánského střediska - klubu maminek a školičky podařilo a časem jsem poznala pár bezva lidí. Za mnohé vděčím Tomáši Redlichovi a jeho manželce Pavle, kteří k nám byli vždy velice laskaví. Ale ten pravý moment, kdy jsem si uvědomila, že farnost není jen o tom, co udělá farář nebo někdo jiný, bylo až setkání s novým panem farářem Martinem Hobzou, se kterým jsme si tenkrát domlouvali křest našeho Honzíka. Jeho pastorační plán zaměřený na farní společenství jsme s manželem vnímali jako šanci se více seznámit s ostatními a začlenit se. Další velkou příležitostí byla Alfa pro farníky, kde jsem poznala hodně lidí a také jsem měla příležitost být v modlitební skupině s Maruškou Linkovou, díky které se teď opravdu ráda modlím.

Nemám iluze o tom, že je naše farnost dokonalá, ale líbí se mi zdejší styl vedení, vstřícnost kněží a pracovníků, to, že jsou zde přijímány děti - i ty naše urvané...-), že zde člověk může růst, když chce. Jelikož jsem teď hlavně maminkou tří malých dětí a mé místo je u nich, tak nepomáhám nijak významně, ale i ty malé občasné pomoci nebo strávený čas tady je vždy k radosti. Vlastně když to shrnu, tak svému muži vděčím za to, že jsem mohla Boha poznat a u salesiánů jsem se naučila Boha milovat.

Jenda 21. 12. 1974

Má nekonečný smysl pro humor, nekonečnou radost ze života a také nekonečnou energii pomáhat. Patří takřka do inventáře naší farnosti. I když zažil během komunistického režimu těžká období, vše dnes vypráví jako veselé historky. Před 50 lety byl vysvěcen na kněze. Člověk, kterého je zbytečné představovat. Jenda Vývoda.

Vy jste se po vzoru tatínka vyučil krejčím...

Ano, a taky jsem se ještě vyučil v dalším zámečnickém oboru, abych si zvýšil plat.

Krejčovina se vám během života hodila?

Můj učební obor byl na dva roky. Po prvním roce mě povolali na službu v Němecu, do Krefeldu a Essenu, jmenovalo se to Technische Nothilfe. Byly to polovojenské útvary a trvalo to pět měsíců. Když jsme se vrátili, krátce nato jsem byl povolán do totálního nasazení. Ve fabrice jsem pracoval do konce války. A tam jsem dostal povolení k tovaryšské krejčovské zkoušce. Pak jsem dělal krátce krejčovinu ve Fryštáku, v dílně, kde se opravovaly šaty. Poslední příležitost byla v noviciátě, když jsme šili kleriky. Jinak jsem šil kalhoty. Byla to rutina, každý den jedny kalhoty, dnes bych už musel nad tím uvažovat.

Po válce se rušily řeholní řády...

V roce 1950 nás odvezli do soustředovacího, tedy koncentračního tábora do Oseku. Salesiáni nikdy předtím neměli možnost, aby se potkali všichni najednou. Teprve tam se to povedlo. Za 14 dní po nás tam přišli salvatoriáni, augustiniani, cisterciáci, školští bratři a další. Tehdy jeden cisterciák říkal: „Salesiáni, co vy se pořád hihňáte? Tohle všechno je přece váž-

ná věc!“ No, ale brečet, to by nám nepomohlo. I tam se dala dělat spousta dobrých věcí.

V Oseku jsme byli krátce, po 5 měsících nás vyhnali „na vojnu“, tedy k útvarům PTP. Až nedávno bylo v sovětských archivech objeveno, že Stalin s Gottwaldem udělali smlouvu o PTPácích, že budou v Československu pracovat šest let a pak se přestěhují na východ do Sovětského svazu, protože tam budou potřebnější. To by už byly vyhlazovací tábory. K tomu nedošlo. Když zemřeli Stalin a Gottwald, tohle padlo. Všechno bylo protiústavní. Podle tehdy platné ústavy nic takového nemělo existovat.

PTP byla zkušenost. Začínali jsme na trati, která se budovala, tzv. Tišnovka. Pracovali jsme v úseku, kde byla skála. Úkol byl naložit krychlový metr skály. Kámen se musel rozbít, zvedání kusů bylo těžké. Šlo o to lidi maximálně využít. Pak jsme pracovali v lese. Pokud jsme chtěli vydělat nějaké peníze, museli jsme pracovat na 130 procent.

Pak když jste přišel do Prahy, pracoval jste jako umývač oken ve firmě Úklid. Tam pracovali také Kája Herbst a Miloslav Vlk. To byla z dnešního pohledu „dobrá firma“?

Taky tam pracoval Václav Komárek. A taky Alžběta Nováková, tedy Zuzka tady z farnosti. Byli jsme jedna pracovní skupina, říkali nám na podniku svatá trojice. Chodil

jsem domů třeba k básníku Jaroslavu Seifertovi. Josef Zvěřina měl totiž přehled, kde se co děje. Mnozí měli tehdy strach pozvat si někoho domů, aby jim tam nenasadil štenici. Proto jsme se dostali do spousty rodin, kde se mohlo svobodně hovořit a kam nás doporučili jako spolehlivé. Seifert byl velice přátelský, protože věděl, co jsme zač.

Kněžské svěcení jste před 50 lety přijal z rukou kardinála Trochty. Kde se to odehrálo?

Bylo to tady v Praze. Když byl internovaný v Radvanově, musel chodit pravidelně na lékařské prohlídky do Prahy na Karlovo náměstí. V Praze občas přenocoval v podnájmu a při takové příležitosti se tyto věci daly uskutečnit.

A je pravda, že během svěcení byl kardinál v tepláčkách?

Ano, on nebyl člověk, který by svůj vztah k Pánu Bohu dával okázale najevo. On byl praktický člověk. Seznámil jsem se s ním, když chodil do lázní do Teplic nad Bečvou, já pocházím z Hranic. Navštěvoval moje rodiče, a když s ním potřeboval někdo mluvit, přišel k nám.

A sem do kobyliště farnosti jste přišel v roce 1969. Od té doby působíte tady nepřetržitě?

Dostal jsem povolení na paragraf 16, ten povoloval výpomoc ve farnosti bez nároku na odměnu. Když 3. května 1970 zemřel zdejší farář, páter Nechybský, a než přišel koncem července jeho nástupce páter Duchek, my jsme stihli vymalovat kostel, udělali jsme liturgickou obnovu, začaly rytmické mše. Na mě se obraceli, a já bez jakéhokoli povolení státu dal svolení! Našli si dobré vedení a od té doby to tady funguje. Bylo jen jedno krátké přerušení, kdy v 80. letech asi na nátlak estébáků páter

Duchek vydal nařízení, že nesmí být žádná rytmička, že do 10 minut po skončení mše svaté musí být všechno vyklizené, žádné postávání před kostelem... Takže když tady sloužil mši, opravdu všechno proběhlo velice rychle. Ale když jsem sloužil já, byl to hukot!

Neměli jste problémy s režimem? Muselo být přece nebezpečné tímto způsobem na sebe „upozorňovat“...

Anděl strážný měl plno práce. To víte, že StB sledovala všechno.

A jak je možné, že se nikdy nikomu nic nestalo?

To já také nevím. Já jsem byl jednou na výslechu na policii. Zřejmě se jednalo o to, aby získali spolupracovníka, který by jim dodával zprávy. Věděl jsem, že nemusím říkat všechno, co vím. Ptali se mě, jestli jsem před odchodem na vojnu dostal nějaké směrnice, na koho se navázat, abych udržoval kontakt. „Na koho jste se měl navázat vy?“ ptal se mě estébák. „Já jsem žádné směrnice nedostal,“ řekl jsem. „To není možné! Když je dostali všichni, musel jste je dostat i vy. To není vysvětlitelné.“ Chvilku jsem mlčel a pak jsem řekl: „Vysvětlitelné to je. Asi mi nedůvěřovali, proto mi nic neřekli.“ Estébák na mě hleděl a už mě nepřesvědčoval, protože na to neměl žádný argument.

A ve skutečnosti jste ty směrnice dostal?

To víte, že jo! Ale to jim nebudu přece říkat!

A od té doby jste měl od StB klid?

Pak mi ještě jednou předložili dokument. A ptali se: „Je to tady váš podpis?“ Já jsem si v té chvíli neuvědomoval, o co jde. Ale Bůh mě osvětlil. Podíval jsem se na to a řekl jsem: „No vypadá to jako můj podpis, ale uznejte, je v dnešní době problém napodobit pod-

pis?“ Ten policajt na mě hleděl soustředěně asi pět minut a pak pronesl: „Človče, vy lžete, ani se přitom nečervenáte!“

A byl to váš podpis?

Byl! Ale o co tady šlo, to jsem pochopil až za čtrnáct dní, v té chvíli mi to nedocházelo. Kdybych se tam v tu chvíli sesypal, tak už mě měli! Začali by vyhrožovat a tak dále...

Vy tohle všechno vyprávíte jako zábavné historicky. Ale muselo to být těžké období. Neměl jste tehdy strach z režimu?

Když se člověk bojí, nic neudělá! Ale mně neměli čím vyhrožovat.

Máte představu, kolika lidem jste se tehdy věnoval, kolik lidí prošlo mládežnickými skupinkami, kostelem...?

No bylo to dvacet let práce. Tak asi hodně. Akorát lidé, kterým jsem se tehdy věnoval, jsou už dnes dědové a babky... ©

Ted' v létě jste měl výročí 50 let od kněžského svěcení, jaké bylo vaše kněžství? Co duchovní potřebuje, aby obstál?

Když jsem vstupoval k salesiánům, říkal jsem: „Pane Bože, já bych rád byl užitečný. Ale já na to nemám. Zařídít to musíš ty, Pane Bože.“ A mám dojem, že to zařídil. Pán Bůh chce mít účast na našem děláni, práci, na našem životě. Kam bychom se dohrabali bez jeho pomoci? A proplácát svůj život je škoda! Mě se pořád ptají, kde беру energii, že se pořád směju. Já ale nemám čas provádět nějaká cvičení na čerpání energie, jednoduše se chovám slušně k lidem. Pán Bůh nás má rád a rozumí nám. Když jsme moc úzkostliví, komplikujeme si život. My se musíme osvobodit, uvědomit si, že nikdy na nic nejsme sami, abychom se s Bohem naučili spolupracovat. Chyba je v tom, že máme svoje představy, plány a sny a na to tlačíme. Ale Pán Bůh, když nás stvořil, také

Jenda 1949

Jenda 1968

nás obdaroval a zaúkoloval. Máme se ptát, jak má vypadat naše služba, ne žádat razítko na naše sny. To pak nikam nevede.

Pro někoho může být možná těžké rozpoznat Boží plány...

Ale to se dá všechno vyprosit! Musíme stále prosit: dej se mi poznat, Pane Bože. Já také nemůžu říct, že všechno, co jsem zažil, se mi líbilo. Ale to jsou zkušenosti. Jak je máme získat? Tím, že uděláme blbost a nabijeme si nos. Ale získáme poznání.

Vracíte se někdy do Hranic, odkud pocházíte?

Ano, jezdím na maturitní setkání. Maturoval jsem v roce 1946. Je nás ještě asi deset spolužáků, přece jen od té doby už uplynulo 71 let. Někteří spolužáci už nechodí, jsou v hospici. Jedna spolužačka – primářka řkala: „To je zajímavé, jenda je z nás nejstarší, ale je nejčilejší. My už jsme jen takové trosky.“

A jak to tedy děláte, že jste nejčilejší?

Já nevím. Ještě tady na zemi nemám hotovo, asi musím dostat tolik energie, abych byl schopen to zvládnout. Můžeš-li udělat radost, musíš - napsal spisovatel Jiří Stránský. To je vyjádření příkazu Mějte se navzájem rádi. A to ani nebolí, udělat druhému radost. Když člověk rozdává radost, vždy se mu to vrátí. Když jsme zaměřeni na sebe, nemá to budoucnost.

Jan Vývoda se narodil 21. prosince 1924 v Hranicích na Moravě. Měl dvě sestry. Maturoval v roce 1946 na gymnáziu. V roce 1949 vstoupil k salesiánům a přijel poprvé do pražských Kobylis. V roce 1950 byl v rámci Akce K internován v klášteře v Oseku. Ve stejném roce byl povolán k jednotkám PTP. Mezi lety 1954-1968 pracoval z politických důvodů v dělnických profesích. V roce 1965 se vrátil do Prahy a živil se mytím oken. V roce 1967 přijal kněžské svěcení z rukou kardinála Štěpána Trochty. O dva roky později přišel do farnosti v Kobylisích, kde působí dodnes.

Jendo, vy jste starší než naše farnost...
S tím se nedá nic dělat! Všichni, kteří tady byli přede mnou, byli starší než farnost...

Kamila Schusterová

Téměř všichni naši dobrovolníci již opustili Českou republiku a vydali se za svým velkým dobrodružstvím pomáhat chudým dětem a mládeži. Abyste si dokázali lépe představit, jak se cítí a jak se jim daří, přinášíme vám úryvky z dopisů od Marušky (Ekvádor) a Janičky (Keňa).

Maruška Jenišová se nám hlásí z Ekvádoru, z městečka Esmeraldas na pobřeží Tichého oceánu

Esmeraldas je městečko s asi 400 tis. obyvateli ležící na pobřeží Tichého oceánu. Lidé zde pěstují banány, kakao, rýži, kukuřici, různé tropické ovoce. Je zde také významný přístav – obchoduje se s rybami a ropou.

Jak tu vypadá můj běžný den? Ráno v 5:50 začínáme modlitbou v kapli. Po snídani se rozběhneme každý po své práci. Kolegové dobrovolníci asistují při výuce a já bývám dopoledne se sociální pracovníci školy. Poskytujeme informace, pomáháme dětem a jejich rodinám zvládat obtížnou životní situaci, řešit dluhy vůči škole, připravujeme podklady pro stipendia apod. K tomuto „postu“ jsem se dostala díky tomu, že mám vystudovanou sociální práci na univerzitě. Oceňuji to, protože přítomnost sociálního pracovníka ve škole vnímám jako cennou příležitost, jak komplexně reagovat na životní situace žáků a jejich rodin. Zajímala jsem se o to už při studiu na univerzitě, tak mě těší, že se tady tomu mohu dokonale i věnovat! Až budu španělštině rozumět ještě víc, některé věci budu řešit s rodiči a žáky samostatně.

Základní a střední škola Panny Marie Pomocnice je velká. Navštěvuje ji kolem 3 300 dětí! Dopoledne patří těm mladším, odpoledne třídy využívají ti starší. České děti by mohlo zajímat, že nosí žáci uniformy a že vyučování začíná již v sedm hodin ráno!

V jednu se scházíme na oběd. Máme prostor popovídat si o tom, co se dopoledne dělo, co je potřeba udělat apod. Odpoledne chodíváme do tzv. oratoří. Je to malá budova podobná školní třídě. Sem si děti chodí psát úkoly. Když zbude troška času, tak si společně hraje. Těchto oratoří je v naší farnosti asi deset. Prostředí, ve kterém jsou oratoře umístěny, se liší. Některé čtvrtě mají vyasfaltované silnice, v některých jsou jen prašné cesty. U některých oratoří jsou houpačky, jinde písek a v něm povalující se odpadky... Někde jsou pěkné domky, jinde dřevěná bouda, ve které bydlí celá rodina včetně prarodičů. Snad nikdy ale nechybí televize. Když přeskakuji hromadu odpadků, potkávám lidi sedící před domem nebo se vyhýbám potulujícímu se psu, říkám si, že tohle vlastně znám... Děti jsou tu radostné, zajímají se o každý nový podnět a hrají podobné hry jako děti v Čechách, např. skákání přes švihadlo.

Padre ředitel nám klade na srdce, abychom se tu cítili jako doma. Moc se mi tu líbí. I díky Vám tu mohu být. Vážím si toho.

Marie Jenišová

Janička „Džana“ posílá první zprávy z Keni

Jana Jeklová a její zvířátka.

Salesiánská mužská komunita mě přijala mezi sebe, nachystali mi mé vlastní místo u stolu, což je pro mě obrovská čest a projev úcty, a přijali mě jako jejich sestru. Ve středisku panoval řád, čistota. Děti nebyly ještě ve škole (nastoupily až v pondělí), do střediska docházely denně jen na cca 1,5 hod. – hrát hry, pro jídlo, za něž byly nesmírně vděčné, i když se jednalo jen o suchý chleba a avokádo, a pro čistou vodu, kterou doma neměly. Většina z nich totiž pocházela ze sousedního slumu, nebo ze sirotčince, který stojí přes ulici. Byly živé, temperamentní, obratné, kreativní, uměly si vyhrát s čímkoli, ale během pár sekund se dokázaly uklidnit a mlčet. Bez překřikování, bez výhrůžek... Salesiáni jen tiše zaveleli a byl takový

klid, až jsem žasla. Stejně tak jsem neměla slov, když jsem viděla některé sirotky zmračené kyselinou, bez prstů, děti odhozené kvůli drobnému zdravotnímu handicapu, tak prahnoucí po lásce a přátelství. A ta jejich vděčnost za projev zájmu... Nicméně vzhledem k tomu, že děti trávily ve středisku pouze omezenou dobu kvůli jejich prázdninám, měla jsem v průběhu dní dostatek času pro objevování všech koutů střediska, které jsem si hluboce zamilovala. Nejen kvůli přírodě, obrovské zahradě s políčky a banánovníky, velkému hospodářství mimo řady jiných zvířat s krávy a krocany (mé srdeční záležitosti), spoustě rozmanitých, volně žijících ptáků a hmyzu, ale především kvůli lidem, kteří zde pracovali. Byli to oby-

čejní lidé, žádní vzdělanci, kteří měli ale úžasně hluboké srdce. Někteří z nich uměli základy angličtiny, jiní, jako třeba Maria z Ugandy, neuměli anglicky skoro vůbec. Postupně jsme se sblížili, domlouvali si další společná setkání, předávání zkušeností... a bylo nám náramně dobře. Snad nikdy nezapomenu, jak za mnou přišel Kuchař Benjamin a jako poděkování za pomoc se škrábáním brambor mi přinesl s výrazem nepopsatelného vděku šálek keňského čaje. Jako by mi přinesl ten nejcennější poklad,

který jsem od něj s hlubokým vděkem ráda přijala.

PSS: Jen pro zajímavost, všichni Keňané se baví mým jménem. Jana (ve svahilštině čteno "Džana") znamená "včera", takže jsem si rozšířila svůj svahilský slovník o nový výraz.

Jana Jeklová

Nezkrácené dopisy naleznete na stránkách adopcenablizko.cz

Zastavte se na Sadbě pro nové tričko

Před časem Sadba změnila logo a právě z tohoto nového loga se odvíjí design našich nových triček. Pokud máte o nějaké zájem, zastavte se u nás na Sadbě. Máme je v barvách červené, černé, světlejší modré pro dámy a tmavší modré pro pány ©

Pěkné podzimní dny přeje za Sadbu

Martina Mončáková
Sadba

www.sadba.cz
www.adopcenablizko.cz

Svata' Terezie z Lisieux
Žila v 19. století „Mým povoláním je láska!“
volávala Terezie

Kdy slavíme svátek svaté Terezičky?
a, 6.10 b, 1.10 c, 2.10

Čeho je Terezie patronkou?
a, misionářů b, hasičů c, kuchařů

Do jakého řádu vstoupila?

a, boromejky b, trapistky c, karmelitánky

Kdo ji prohlásil patronkou misií?

a, Sixtus II. b, Klement VII. c, Pius XI.

Stránku dětem připravila Hanička Václavová.

Pravidelné bohoslužby

neděle	7.30, 9.00, 10.30, 18.30	eucharistická bohoslužba
	11.00	v kapli sv. Kláry, eucharistická bohoslužba
středy	17.00	eucharistická bohoslužba pro děti
po - so	6.15	ranní chvály
	6.30, 18.30	eucharistická bohoslužba (v úterý večer pro mládež)

Příležitost ke svátosti smíření

Pravidelná možnost ke svátosti smíření je denně půl hodiny před večerní bohoslužbou.

Bohoslužby ve všední dny pravidelně (mimo výjimky) slouží:

Pondělí	6.30	P. Martin Hobza
	18.30	P. František Blaha nebo P. Jan Komárek
Úterý	6.30	P. František Blaha nebo P. Vojtěch Sivek
	18.30	P. Josef Kopecký nebo P. František Blaha
Středa	6.30	P. Pavel Šimůnek
	17.00	P. Ladislav Bandouch nebo P. Martin Hobza - pro děti
	18.30	P. Jan Vývoda
Čtvrtek	6.30	P. Josef Kopecký
	18.30	P. Ladislav Bandouch nebo P. Martin Hobza
Pátek	6.30	P. Ladislav Bandouch
	18.30	P. Martin Hobza
Sobota	6.30	P. Josef Kopecký nebo P. Pavel Šimůnek
	18.30	Mše svatá s nedělními texty
Neděle	7.30, 9.00, 10.30, 18.30	celebranti se nepravidelně střídají

Vydává: Farnost sv. Terezie od Dítěte Ježíše,
Kobyliské náměstí 1, 182 00 Praha 8,
farnost.kobylisy@sdb.cz
Redakce: A. Kalinová, M. Hobza, T. Redlich
DTP: Boo & Vit Kostečka
Tisk: TLAMA design

Výrobní cena jednoho kusu cca 12,- Kč
Příspěvky posílejte na kobylstek@sdb.cz
nebo do sakristie.
Za obsah článku odpovídá autor, příspěvky
nejsou stylisticky upravovány. Názory autorů
nemusí být shodné s názory redakce.

Příští číslo vyjde, dá-li Bůh, 5. listopadu 2017.
Uzávěrka bude ve středu 25. října 2017, 12.00.
Toto číslo vyšlo 1. října 2017 v nákladu 750 výtisků.

Číslo účtu farnosti: 205391359/0800
Tel.: 283 029 141, 283 029 165
www.terezicka.cz

Říjen

každé út	18.30	Alfa - Úterky pro mládež, mše svatá a program ve farním sále
každý čt	19.00 - 19.30	Eucharistická adorace, kostel
1. čt v měsíci	19.30 - 22.00	Eucharistická adorace noční, kostel
1. pá v měsíci	17.00	Adorace, příležitost ke svátosti smíření, kostel
každý pátek	18.00	Růženec za mír, pronásledované křesťany a ty, jimž je svěřena moc
soboty večer		Mše svatá s texty z následující neděle

1.	ne	Poutní slavnost sv. Terezičky 80, celodenní oslava pro všechny
	17.00	Hudebně duchovní pásmo Být malý, skupina Kairos, kostel
2.	po	19.15 Hovory o Bibli (1. setkání, dále každé 2. pondělí), místnost Emauzy
3.-4.	út-st	Podzimní bazar, farní sál, vstup zahradou
3.	út	18.30 Alfa - Úterky pro mládež, zahajovací mše, táborák, posezení
4.	st	18.00 Setkání katechetek a katechetů, farní kancelář
5.	čt	9.30 - 11.30 Mamky sobě, 5 jazyků lásky (1. setkání, dále vždy 1. čt v měsíci), Emauzy
6.	pá	19.20 Uvedení do duchovní četby Písma (dále každý 1. pá v měsíci), Emauzy
7.	so	Farní pouť do Fryštáku a na Hostýn, i pro rodiny s dětmi
14.	so	Florbalový turnaj o pohár uhříněveského starosty
15.	ne	Termín odevzdání návrhů kandidátů do nové PRF
		Klub seniorů, návštěva Zemědělského muzea
	18.00	Setkání pastorační rady farnosti, Jeruzalém
17.	út	19.00 Benefice pro SaSM, Balet Giselle, Salesiánské divadlo
18.	st	18.00 Příprava na křest dospělých (první setkání)
20.	pá	18.30-20.15 Zastavení s Donem Boskem, kostel
20.-21.	pá-so	Otevřený kostel u příležitosti 80. výročí jeho posvěcení
22.	ne	Liturgické slavení 80. výročí posvěcení sv. Terezičky
23.	po	19.15 Setkání společenství živého růžence
	19.30	Podzimní chvály, modlitba chval s kapelou Kairos, kostel
26.-29.	čt-ne	Podzimní prázdniny, setkání ministrantů v rámci provincie, Sebranice
29.	ne	Klub seniorů, návštěva hřbitova

listopad

2.	čt	9.30 - 11.30	Mamky sobě, Dušičky a děti, místnost Emauzy
5.	ne	14.30	Drakiáda, Velká skála, sraz u domu salesiánů ve 14.00
6.	po	19.10	První setkání rodičů dětí, které se připravují na 1. sv. přijímání, kostel
		19.15	Setkání společenství živého růžence
12.	ne		Volby nové pastorační rady farnosti, kostel
			Klub seniorů, výstava pana Janáka
13.	po	19.00	Benefice pro SaSM, Okteto českých filharmoniků, Salesiánské divadlo
22.	st	18.00	Setkání katechetek a katechetů, farní kancelář
23.	čt	18.30	Proč a jak vychováváme své děti, seminář, kl. U Hrocha (přihlášky)